

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Programowanie współbieżne		11.3.0835	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Instytut Informatyki			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki	Informatyka	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr inż. Jerzy Skurczyński			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		5 Przedmiot w wymiarze 30h wykładu i 30h lab. + praca własna studenta	
Wykład, Ćw. laboratoryjne			
Sposób realizacji zajęć			
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin			
Wykład: 30 godz., Ćw. laboratoryjne: 30 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2017/2018 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
fakultatywny (do wyboru)		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Projektowanie doświadczeń - Wykonywanie doświadczeń - Wykład z prezentacją multimedialną		Sposób zaliczenia	
		- Zaliczenie na ocenę - Egzamin	
		Formy zaliczenia	
		- egzamin pisemny testowy - ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Wykład - liczba punktów uzyskanych na egzaminie. Laboratorium - liczba punktów uzyskanych za napisane i zaliczone programy oraz ocena za projekt końcowy.	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			

zakładany efekt kształcenia	egzamin	odpowiedź ustna	projekt	obserwacja
	Wiedza			
KW_02	x	x	x	
KW_06	x	x	x	
	Umiejętności			
KU_07	x	x	x	
KU_10	x	x	x	
	Kompetencje			
KK_04			x	x
KK_05			x	x

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Zaliczone przedmioty: 1) Systemy operacyjne; 2) Sieci komputerowe.

B. Wymagania wstępne

Umiejętność programowania w języku C pod systemem Linux oraz tworzenia skryptów w bash'u.

Cele kształcenia

Nauczenie studentów projektowania i tworzenia prawidłowo zbudowanych programów wieloprotokolowych i wielowątkowych oraz analizy ich działania przy użyciu narzędzi teoretycznych.

Treści programowe

1. Modele teoretyczne zbiorów procesów współbieżnych.
2. Rodzaje komunikacji pomiędzy procesami.
3. Synchronizacja, unikanie blokady i głodzenia procesów.
4. Logika temporalna jako narzędzie dowodzenia poprawności programów współbieżnych.
5. Mechanizmy komunikacji i synchronizacji procesów w systemie Unix / Linux: kolejki, semafony, pamięć dzielona.
6. Programowanie rozproszone przy użyciu gniazd.
7. Mechanizmy koordynacji wątków.

Wykaz literatury

1. M. Ben-Ari, Podstawy programowania współbieżnego i rozproszonego, WNT, 1996.
2. J.S. Gray, Komunikacja między procesami w UNIXie, RM, 1998.

Efekty kształcenia

(obszarowe i kierunkowe)

Student rozumie różnicę pomiędzy programowaniem sekwencyjnym a współbieżnym, zna kryteria oceny poprawności programu współbieżnego i umie je zastosować. Zdaje sobie sprawę z niskiej użyteczności testowania działania programów współbieżnych i docenia rolę formalnego dowodzenia ich poprawności.

KW_02

ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną

w zakresie programowania, algorytmów i złożoności, architektury systemów komputerowych, systemów operacyjnych, technologii sieciowych, języków i paradygmatów programowania, baz danych, inżynierii oprogramowania, języków formalnych

KW_o6

zna zasady działania systemów operacyjnych ze szczególnym

uwzględnieniem procesów, współbieżności, szeregowania zadań i zarządzania pamięcią

KU_07

Wiedza

Student zna wybrane narzędzia programistyczne służące do tworzenia programów współbieżnych oraz wybrane narzędzia teoretyczne służące do dowodzenia ich poprawności.

Umiejętności

Student potrafi zaprojektować i zbudować nieduży program współbieżny przy użyciu narzędzi dostępnych w systemie Linux oraz udowodnić jego poprawność przy użyciu logiki temporalnej.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student jest w stanie współpracować z zespołem programistów tworzących wspólnie większy program współbieżny, a w razie potrzeby pełnić funkcję kierownika takiego zespołu.

rozumie niskopoziomowe zasady wykonywania programów KU_10 rozumie mechanizmy synchronizacji programów współbieżnych KK_04 rozumie i docenia znaczenie uczciwości intelektualnej w działaniach własnych i innych osób; postępuje etycznie KK_05 potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze, także w językach obcych	
Kontakt	
jsk@inf.ug.edu.pl	